

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 23.711 van 25 februari 2009
in de zaak X II

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, alias X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 8 december 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 27 oktober 2008 tot intrekking van de machtiging tot vestiging, die het gevolg is van de machtiging tot een verblijf van onbepaalde duur.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 26 januari 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 29 september 2003 is voor verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf ingediend, op grond van artikel 9, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Aan verzoekende partij, alsook aan haar vader en broer is op 27 april 2005 een machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur toegekend.

Op 23 mei 2005 is verzoekende partij in het bezit gesteld van een Bewijs van Inschrijving in het Vreemdelingenregister en vervolgens is aan verzoekende partij een identiteitskaart voor vreemdelingen afgeleverd.

1.2. Op 27 oktober 2008 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid de beslissing tot intrekking van de machtiging tot vestiging, die het gevolg is van de machtiging tot verblijf voor onbeperkte duur. De beslissing is aan verzoekende partij ter kennis gebracht op onbekende datum. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Op 27.04.2005 werd mevrouw S.H. geboren op 01.05.1987 te Isfahan, samen met haar vader S.R. geboren op 20.03.1963 te Teheran en haar broer S.E. geboren op 01.05.1989 te Isfahan, allen van Iraanse nationaliteit op basis van het oude artikel 9, derde lid, van de wet van 15 december 1980, (gewijzigd naar artikel 9bis door de wet van 15.09.2006), betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gemachtigd tot een verblijf voor onbeperkte duur.

Om deze machtiging te bekomen werden de volgende elementen ingeroepen:

- Langdurige asielprocedure
- Integratie

Overwegende dat uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat:

Betrokkene als minderjarige op 03.09.2001 haar vader S.R. kwam vergezellen die op dat moment in de ontvankelijkheidsfase van zijn asielprocedure zat (onderzoek ten gronde door het CGVS). Als minderjarige volgde zij de procedure van haar vader. Op 29.09.2003 diende haar vader voor zichzelf en zijn kinderen een regularisatieaanvraag in op basis van humanitaire redenen. Op 24.09.2004 nam het CGVS een beslissing tot niet erkenning. Op 07.10.04 diende haar vader hiertegen een beroep in bij de Vaste Beroepscommissie, dat tot op heden nog hangende is. Op 27.04.2005 werd betrokkene geregulariseerd wegens lange asielprocedure.

S.R. had verklaard bij de asielinstanties de Iraanse nationaliteit te hebben, van Armeense origine te zijn en in Iran te wonen. Hij verklaarde eveneens dat zijn minderjarig kind H. ook de Iraanse nationaliteit had.

Na deze regularisatie vraagt de vader van betrokkene om zijn identiteitsgegevens aan te passen aan de correcte gegevens. Hij legt hiervoor een Armeens paspoort (...) en geboorteakte voor. Het paspoort vermeldt de volgende gegevens: S.R., geboren op 29.03.1963 in Iran, nationaliteit: Armenië. Haar moeder S.S. legt een Armeens paspoort (...) en geboorteakte voor op de volgende gegevens: H. (meisjesnaam) S. geboren op 27.03.1964 te Echmiadzin, nationaliteit Armenië. Ook haar broer E. vraagt om zijn identiteitsgegevens aan te passen op basis van een geboorteakte en een attest van de ambassade. Betrokkene zelf legde geen enkel document voor waaruit haar identiteit en nationaliteit blijken.

Uit deze documenten blijkt ontegensprekelijk dat de vader van betrokkene bij de asielaanvraag leugenachtige verklaringen heeft gedaan. Noch betrokkene, noch haar ouders en broer hebben de Iraanse nationaliteit.

Uit het ingewonnen advies van het CGVS blijkt dat zij in de asielaanvraag van de vader van betrokkene sneller een beslissing hadden kunnen nemen indien betrokkene onmiddellijk de waarheid met betrekking tot zijn identiteit, nationaliteit en motief voor vertrek had meegedeeld (referentie CGVS 00/21219). Hieruit volgt dat indien de vader van betrokkene niet gelogen had over zijn ware identiteit en nationaliteit hij en zijn kinderen geen lange asielprocedure had hoeven te doorlopen, komt het eerste element waarop zijn regularisatieaanvraag was gestoeld te vervallen.

Overwegende dat de aangehaalde elementen van integratie reëel zijn, maar enkel konden ontstaan doordat een op leugens gebaseerde asielaanvraag werd ingediend bij de Belgische autoriteiten, is ook deze integratie geen aanvaardbaar motief voor regularisatie.

Overwegende dat de betrokkene op het ogenblik van de regularisatieaanvraag nog minderjarig was.

Overwegende dat de asielaanvraag nog lopende is.

Overwegende dat de betrokkene zelf geen schuld had aan de fraude gepleegd door haar vader.

Overwegende dat de beslissingen genomen door de Belgische immigratiediensten ten aanzien van haar vader op haar van toepassing waren gezien zij toen minderjarig was en zij dus meegenoten heeft van de regularisatie die een direct gevolg is van fraude.

Overwegende dat de machtiging tot vestiging van haar vader werd ingetrokken bij beslissing van 27.10.2008.

Overwegende dat de betrokkene evenmin recht had op een machtiging tot voorlopig verblijf die bekomen werd op basis van valse verklaringen.

Overwegende dat uit het geheel van bovenstaande elementen, gesteund door het advies van het CGVS van 20.08.2008 kan afgeleid worden dat betrokkene een machtiging tot voorlopig verblijf voor onbeperkte duur bekomen heeft die het gevolg is van valse verklaringen. Overwegende dat als direct gevolg van deze machtiging tot verblijf betrokkene een machtiging tot vestiging bekomen heeft op 19.04.2007.

Overwegende dat de Belgische rechtsorde rechtstreeks wordt verstoord door de afgifte van een machtiging tot vestiging, die manifest gevolg is van fraude.

Heeft de Dienst Vreemdelingenzaken beslist de machtiging tot vestiging gevolg van de machtiging tot een verblijf van onbeperkte duur op grond van artikel 9, derde lid, gewijzigd naar artikel 9bis, in te trekken conform artikel 116, eerste lid van het KB van 08/10/1981."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In het eerste middel voert verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Wet Motivering Bestuurshandelingen), van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout. Verzoekende partij stelt dat de motivering niet afdoende is, dat verwerende partij aan de hand van het advies van de Commissaris-generaal van de Vluchtelingen en de Staatlozen niet aantoonde dat de behandelingsduur van asielaanvragen van Armeniërs korter zou zijn dan de behandelingsduur van asielaanvragen van Iraniërs, dat het advies van de Commissaris-generaal berust op een hypothese en niet uitsluit dat indien de vader van verzoekende partij zijn ware nationaliteit had bekend gemaakt zijn asielprocedure ook lang had kunnen aanslepen. Bovendien is dit advies van de Commissaris-generaal niet medegedeeld aan verzoekende partij waardoor niet kan worden nagegaan op welke gegevens de Commissaris-generaal zich baseert om te stellen dat hij met betrekking tot haar vader een snellere beslissing had kunnen nemen. Overigens werd op 31 augustus 2000 de asielaanvraag van haar vader ontvankelijk verklaard en werd pas op 24 september 2004 een beslissing ten gronde genomen, dat het dossier van haar vader aldus meer dan vier jaar in de archieven was opgeborgen omdat nieuwe asielaanvragen prioritair dienden behandeld te worden, dat bijgevolg de verwerende partij niet in alle redelijkheid kon besluiten dat indien haar vader geen andere nationaliteit had aangemeten er geen sprake zou geweest zijn van een langdurige asielprocedure. Voorts merkt verzoekende partij op dat de Commissaris-generaal in zijn beslissing van 24 september 2004 reeds vaststelde dat aan de feiten met betrekking tot de beweerde afkomst geen geloof kon worden gehecht, dat verzoekende partij en haar vader nochtans op 27 april 2005 gemachtigd werden tot verblijf voor onbeperkte duur terwijl de Dienst Vreemdelingenzaken reeds op de hoogte was van de zogenaamde fraude en terwijl haar moeder anno 2007 probleemloos haar identiteitsgegevens kon laten aanpassen aan de gegevens van haar Armeens paspoort en haar geboorteakte. Verzoekende partij stelt dat niet kan worden aangetoond dat verwerende partij door haar en haar vader op het ogenblik dat zij tot verblijf voor onbepaalde duur werden toegelaten, zou zijn misleid. Verzoekende partij wijst ook op het feit dat de asielprocedure van haar vader nog steeds hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ten slotte wijst verzoekende partij op haar integratie in België en dat zij sedert 2001 in België school loopt.

Ter adstruering van het eerste middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

"Eerste middel. Schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en

beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting, het rechtszekerheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en van de rechten van verdediging Manifeste beoordelingsfout

1.

Artikel 2 van deze wet bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing. Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing dd. 27 oktober 2008, waarin wordt beslist dat de verzoeksters verleende machtiging tot vestiging gevolg van de machtiging tot verblijf van onbepaalde duur op grond van het vroegere artikel 9 derde lid Vreemdelingenwet wordt ingetrokken, evenwel niet afdoende is. Dat de beslissing dd. 27 oktober 2008, genomen ten aanzien van verzoekster, gemotiveerd wordt door de vaststelling dat, indien verzoeksters vader niet had gelogen over zijn identiteit, hij geen lange asielprocedure had hoeven te doorlopen waardoor het eerste element, met name een langdurige asielprocedure en bijgevolg ook de overige elementen van integratie, waarop verzoeksters vader zijn regularisatieaanvraag steunde, komen te vervallen. Verweerder steunt zijn motivatie op het ingewonnen advies van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen waaruit blijkt dat zij in de zaak van verzoeksters vader een snellere beslissing hadden kunnen nemen indien verzoeksters vader zijn ware identiteitsgegevens, nationaliteit en motief voor vertrek van bij de start kenbaar had gemaakt.

2.

Verzoekster is evenwel van oordeel dat deze motivatie totaal geen steek houdt en geenszins afdoende is om de aan verzoekster verleende machtiging tot vestiging gevolg van de machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur op grond van het vroegere artikel 9 derde lid Vreemdelingenwet in te trekken.

Eerst en vooral wil verzoekster opmerken dat verzoeksters vader geenszins een andere nationaliteit hebben aangemeten teneinde een regularisatie van hun verblijf te bekomen op basis van een lange asielprocedure. Immers geenszins wordt door verweerder aangetoond dat de asielaanvragen van Iranen langer zouden aanslepen/behandelingsduur vragen dan asielaanvragen van Armeniërs of dat asielaanvragen van Armeniërs prioritair zouden behandeld werden/worden. De vaststelling dat de asielprocedure van verzoeksters vader eenmaal lang heeft aangesleept (en overigens nog steeds aansleept !!!!) heeft enkel met te maken met het (on)gelukkige toeval dat de asielinstanties destijds overstelpt werden met asielaanvragen en te kampen hadden met een massale achterstand inzake de behandeling van de asielaanvragen. Daarnaast werd ook de voorkeur gegeven aan de nieuwe asielaanvragen teneinde nieuwe kandidaatvluchtelingen af te schrikken met snelle beslissingen. De vaststelling dat uit het advies van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat zij in deze sneller een beslissing hadden kunnen nemen, is louter een hypothese en sluit niet uit dat, indien verzoeksters vader zijn ware nationaliteit had bekend gemaakt bij het indienen van zijn asielaanvraag, zijn asielprocedure in dit geval ook lang had kunnen aanslepen. Verzoekster merkt op dat dit advies van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen hem overigens niet werd medegedeeld waardoor niet alleen de motiverings- en de zorgvuldigheidsplicht werd geschonden, maar tevens afbreuk werd gedaan aan verzoeksters rechten van verdediging daar geenszins kan geverifieerd worden op welke gegevens/feiten deze zich baseert om te stellen dat zij aangaande verzoeksters vader een snellere beslissing hadden kunnen nemen. Overigens werd op 31 augustus 2000 de asielaanvraag van verzoeksters vader ontvankelijk verklaard door de de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Pas op 24 september 2004 werd een beslissing ten gronde aangaande zijn asielaanvraag genomen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Geenszins kan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heden stellen dat zij in deze sneller een beslissing hadden kunnen nemen indien verzoeksters vader zijn ware nationaliteit had bekend. Het dossier van verzoeksters vader werd gewoon gedurende meer dan vier jaar in de archieven opgeborgen omdat nieuwe asielaanvragen prioritair dienden behandeld te worden teneinde nieuwe kandidaat-vluchtelingen af te schrikken met zogenaamde snelle asielprocedures in België. De motieven van verweerders beslissing maken schending uit van het redelijkheidsbeginsel daar in alle redelijkheid verweerder geenszins kon besluiten dat, indien verzoeksters vader geen andere nationaliteit had aangemeten, er geen sprake zou geweest zijn van een langdurige asielprocedure in hoofde van verzoeksters vader.

3.

Verzoekster merkt verder op dat, hoewel reeds door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in zijn weigeringsbeslissing dd. 22 september 2004 werd gewezen op het feit dat aangaande verzoeksters vader beweerde afkomst uit Iran geen geloof kan gehecht

worden, verzoeksters vader en verzoekster zelf nadien toch op 27 april 2005 zonder enig probleem gemachtigd werden tot verblijf voor onbepaalde duur door de Dienst Vreemdelingenzaken (die dan dus toen al op de hoogte was van de zogenaamde fraude !!!!) Ook toen verzoeksters moeder onmiddellijk na haar machtiging tot verblijf gevraagd heeft haar identiteitsgegevens aan te passen aan de gegevens van haar Armeens paspoort en haar geboorteakte, gebeurde deze aanpassing zonder enig probleem. Dat verzoekster meent dat de intrekking dd. 27 oktober 2008 van de verleende machtiging tot vestiging (gevolg van de machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur dd. 27 april 2005) dan ook volledig in strijd is met de zorgvuldigheidsverplichting, het rechtszekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel nu verweerder reeds anno 2004 op de hoogte was dat aan verzoeksters vader beweerde afkomst uit Iran geen geloof kon gehecht worden en nu verzoeksters moeder reeds anno 2007 probleemloos haar identiteitsgegevens kon laten aanpassen aan de gegevens van haar Armeens paspoort en haar geboorteakte. Het is totaal onredelijk dat verzoekster zonder enig problemen gedurende jaren tot verblijf/vestiging wordt toegelaten op het Belgische grondgebied waardoor zij zich verder integreerde, school liep,... en plots, vier jaar na de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en een jaar nadat de gegevens van verzoeksters moeder probleemloos werden aangepast aan de gegevens van haar Armeens paspoort en haar geboorteakte, een beslissing wordt betekend met als motivatie dat de neergelegde paspoorten, geboorteakte,... wijzen op een andere aangemeten nationaliteit. Dat in casu niet wordt aangetoond dat verweerder zou zijn misleid door verzoekster en haar vader op het ogenblik dat zij tot verblijf voor onbepaalde duur werden toegelaten. Het getuigt bovendien van een onzorgvuldige besluitvorming om op basis van bepaalde gegevens (verweerder was toen al op de hoogte dat aan verzoeksters vader beweerde afkomst uit Iran geen geloof kon gehecht worden) toen verzoekster, haar vader en broer tot verblijf voor onbepaalde duur toe te laten en vervolgens deze zelfde gegevens, na drie jaar, te "herappreciëren" om tot een ander besluit te komen.

4.

Bovendien merkt verzoekster op dat de asielpcedure van haar vader en zichzelf tot op heden (eind 2008 !!!) nog altijd steeds hangende is voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dit reeds meer dan vier jaar nadat verzoeksters vader beroep heeft aangetekend tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 24 september 2004, waarin de verklaringen van verzoeksters vader aangaande zijn afkomst uit Iran in twijfel werden getrokken. Het argument van langdurige procedure geldt opnieuw/blijft gelden en ondermijnt volledig de motivatie van de Dienst Vreemdelingenzaken als zou de asielpcedure van verzoeksters vader niet zo lang aangesleept hebben indien hij onmiddellijk zijn ware identiteitsgegevens, nationaliteit en motief voor vertrek had medegedeeld.

5.

Tenslotte blijft vaststaan dat verzoekster in België goed geïntegreerd is en sedert 2001 in België school loopt. Verzoekster volgt heden de opleiding "Bachelor in het bedrijfsmanagement" aan de Hogeschool West-Vlaanderen. Het druist in tegen de algemene beginselen van behoorlijk bestuur wanneer verweerder nalaat om deze door verzoeksters vader in hun verzoek in toepassing van het (vroegere) art. 9, derde lid Vreemdelingenwet aangehaalde argumenten op zichzelf te beoordelen en te weerleggen.

Dat door verweerder in casu een manifeste beoordelingsfout werd begaan."

2.2. In de nota met opmerkingen stelt verwerende partij dat de bestreden beslissing de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan tot de intrekking van de machtiging tot vestiging werd besloten, dat uit de stukken blijkt dat de vader van verzoekende partij ten tijde van de asielaanvraag verklaarde van Iraanse nationaliteit te zijn en in Iran te wonen, dat uit de voorgelegde stukken aan het gemeentebestuur vervolgens blijkt dat zij duidelijk de Armeense nationaliteit hebben, in Armenië woonden en reeds in het bezit waren van deze identiteitsdocumenten ten tijde van hun asielaanvraag, dat de vader van verzoekende partij gedurende de hele asielpcedure een andere nationaliteit voorhield met het oog op het verkrijgen van een verblijfsrecht in België, dat uit de ingewonnen informatie van de Commissaris-generaal blijkt dat onmiddellijk een beslissing inzake de asielaanvraag zou zijn genomen indien de juiste identiteits/nationaliteitsgegevens van bij het begin kenbaar zouden zijn gemaakt, dat het advies deel uit maakt van de stukken van het administratieve dossier dat ter inzage ligt ter griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, dat bijgevolg in de bestreden beslissing terecht wordt geargumenteed dat het gezin de Belgische autoriteiten op bewuste wijze heeft trachten te misleiden en dat hun verblijfsrechten bekomen werden op basis van frauduleuze verklaringen.

2.3. In de repliekmemoirie stelt verzoekende partij dat er niet geantwoord is op bepaalde argumenten in haar middel:

“Volgende argumenten werden ingeroepen door verzoekster doch geenszins weerlegd door verweerder in zijn nota met opmerkingen.

De vaststelling dat verweerder weigert te erkennen dat het dossier van verzoekster en haar vader gewoon gedurende meer dan vier jaar in de archieven opgeborgen werd wegens de massale achterstand bij de behandeling van de asielaanvragen in België en omdat nieuwe asielaanvragen prioritair dienden behandeld te worden teneinde nieuwe kandidaat-vluchtelingen af te schrikken met zogenaamde snelle asielprocedures in België.

De intrekking dd. 27 oktober 2008 van de verleende machtiging tot vestiging (gevolg van de machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur dd. 27 april 2005) resp. machtiging tot verblijf voor beperkte duur resp. 25 september 2007 is in strijd met de zorgvuldigheidsverplichting, het rechtszekerheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel nu verweerder reeds anno 2004 op de hoogte was dat aan verzoeksters vader beweerde afkomst uit Iran geen geloof kon gehecht worden en nu verzoeksters moeder reeds anno 2007 probleemloos haar identiteitsgegevens kon laten aanpassen aan de gegevens van haar Armeens paspoort en haar geboorteakte.

De asielprocedure van verzoekster en haar vader is tot op heden (2009 !!!) nog altijd steeds hangende voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en dit reeds meer dan vier jaar nadat verzoeksters vader beroep heeft aangetekend tegen de weigeringsbeslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 24 september 2004, waarin de verklaringen van verzoeksters vader aangaande zijn afkomst uit Iran in twijfel werden getrokken. Het argument van langdurige procedure geldt opnieuw/blijft gelden en ondermijnt volledig de motivatie van de Dienst Vreemdelingenzaken als zou de asielprocedure van verzoekster en haar vader niet zo lang aangesleept hebben indien verzoeksters vader onmiddellijk zijn ware identiteitsgegevens, nationaliteit en motief voor vertrek had medegedeeld.”

2.4. De in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171; RvS 27 juni 2007, nr. 172.821).

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de intrekking van de machtiging tot vestiging wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 116, eerste lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en naar het feit dat de machtiging tot verblijf bekomen werd op basis van valse verklaringen. Verzoekende partij ontkent niet dat valse verklaringen zijn afgelegd door haar vader. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk

punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht

Verzoekende partij stelt dat de Commissaris-generaal in zijn advies niet aantoont dat de behandelingsduur van asielaanvragen van Armeniërs korter zou zijn dan de behandelingsduur van asielaanvragen van Iraniërs. De Commissaris-generaal stelt in zijn advies van 20 augustus 2008 vast dat de vader van verzoekende partij beweerde geboren te zijn in Teheran, de Iraanse nationaliteit zou hebben maar van Armeense afkomst zou zijn. *“Doorheen de hele asielprocedure hield hij deze identiteit vol. (...) Uit de door betrokkenen neergelegde stukken blijkt duidelijk (Armeens paspoort, enz.) dat hij een bedrieglijke en kennelijk ongegronde asielaanvraag heeft ingediend. Het CGVS had sneller een beslissing kunnen nemen, indien de betrokken personen onmiddellijk de waarheid met betrekking tot hun identiteit, herkomst en reden van vertrek meegedeeld hadden. Dit geldt in de regel voor alle personen voor wie er wordt vastgesteld dat zij niet de waarheid meedelen met betrekking tot hun identiteit, herkomst of reden van vertrek. Dus voor alle personen voor wie er een negatieve beslissing omwille van een tekort van geloofwaardigheid wordt vastgesteld.”* Verzoekende partij laat na aan te tonen dat de vaststellingen en de gevolgtrekkingen van de Commissaris-generaal waarbij rekening wordt gehouden met de feiten van de asielaanvraag en de stukken die recent zijn ingediend, kennelijk onredelijk zijn. Uit het feit dat de gemachtigde van de minister met betrekking tot dit dossier een advies heeft gevraagd aan de Commissaris-generaal blijkt dat de bestreden beslissing op zorgvuldige wijze is voorbereid. Aangezien door verzoekende partij niet wordt aangetoond dat het advies kennelijk onredelijk is, is de motivering van de bestreden beslissing waarbij ondermeer wordt verwezen naar dit advies evenmin kennelijk onredelijk.

Verzoekende partij stelt dat het advies van de Commissaris-generaal niet werd medegedeeld aan verzoekende partij. In de bestreden beslissing wordt duidelijk verwezen naar het referentienummer van het advies. Uit het administratief dossier blijkt dat het advies bij het dossier is gevoegd. Verzoekende partij had inzage kunnen vragen in haar dossier op de Dienst Vreemdelingenzaken. Bovendien kan verzoekende partij of haar raadsman het rechtsplegingsdossier en het administratief dossier ter griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen inkijken. Dit werd expliciet meegedeeld in de beschikking tot vaststelling van de zittingsdag. Bovendien wordt het advies inhoudelijk niet weerlegd door de verzoekende partij. Verzoekende partij beperkt zich er toe het advies waarmee de gemachtigde van de minister zijn beslissing steunt, in vraag te stellen. Zij toont echter niet aan dat de vaststelling dat er valse verklaringen zijn afgelegd en dat zonder deze valse verklaringen sneller een beslissing had kunnen genomen zijn, onjuist is. Zij slaagt er bijgevolg niet in aan te tonen dat de feitelijke vaststellingen en de gevolgtrekkingen die de Commissaris-generaal afleidt uit de valse verklaringen, kennelijk onredelijk zijn. Het is niet kennelijk onredelijk vanwege de gemachtigde van de minister om voort te gaan op elementen die hem op zijn verzoek, ter kennis werden gebracht door de Commissaris-generaal, die zijn taak in volle onafhankelijkheid en objectiviteit uitoefent. In zoverre verzoekende partij van mening is dat de rechten van verdediging werden geschonden omdat de bestreden beslissing verwijst naar een advies die haar niet ter kennis is gebracht dient opgemerkt te worden dat de verplichting om de rechten van verdediging na te leven enkel in tuchtzaken gelden behoudens andersluidend voorschrift. De Vreemdelingenwet bevat geen dergelijk voorschrift. De bestreden beslissing vermeldt de gebruikte referentie van het advies, zodat de verzoekende partij deze in het kader van huidig annulatieberoep kan tegenspreken (RvS 26 mei 2004, nr. 131.726).

In de mate dat verzoekende partij van mening is dat zelfs mocht haar vader geen valse verklaringen hebben afgelegd, de asielprocedure langdurig zou zijn geweest aangezien het dossier *“meer dan vier jaar in de archieven was opgeborgen”* omdat voorrang werd gegeven aan nieuwe asielaanvragen, wordt opgemerkt dat deze niet door enig begin van bewijs ondersteunende beweringen die louter hypothetisch zijn, de Raad er niet toe kan brengen aan te nemen dat de verwerende partij de grenzen van de haar wettelijk toegekende appreciatiebevoegdheid zou hebben overschreden.

Verzoekende partij wijst erop dat de verwerende partij reeds op 24 september 2004 op de hoogte was van het feit dat met betrekking tot de beweerde afkomst geen geloof kon worden gehecht terwijl zij gemachtigd werd tot een verblijf voor onbepaalde duur op 27 april 2005. Bovendien kon haar moeder in 2007 probleemloos haar identiteitsgegevens laten aanpassen aan de gegevens van haar Armeens paspoort en geboorteakte. Bijgevolg is de verwerende partij geenszins misleid. Verwerende partij heeft uit de conclusie van de Commissaris-generaal in de beslissing van 24 september 2004 met name dat er kan getwijfeld worden aan de beweerde afkomst, niet zondermeer afgeleid dat valse verklaringen werden afgelegd over de identiteit, de nationaliteit en de herkomst en dat de machtiging tot verblijf ten onrechte was afgegeven. Dit getuigt van een zorgvuldig bestuur. Verwerende partij is daarentegen pas op het ogenblik dat door verzoekende partij en het hele gezin kopijen van hun (originele) paspoorten en (originele) geboorteakten werden ingediend, een onderzoek gestart in verband met hun (ware) nationaliteit en identiteit. Deze stukken zijn ingediend op 31 oktober 2007, 22 november 2007 en 19 december 2007. Op 27 oktober 2008 heeft de gemachtigde van de minister beslist tot intrekking van de machtigingen tot verblijf aangezien uit haar onderzoek duidelijk is gebleken dat deze machtigingen werden toegekend op grond van valse verklaringen afgelegd in verband met hun identiteit, nationaliteit en afkomst. Verzoekende partij kan verwerende partij niet verwijten de bestreden beslissing met betrekking tot de intrekking grondig te hebben voorbereid. Het feit dat verzoekende partij sinds 2005 reeds een machtiging tot onbepaald verblijf had verkregen en dat deze machtiging pas op 27 oktober 2008 wordt ingetrokken heeft zij aan zichzelf te wijten aangezien verzoekende partij en haar familie doorheen de hele asielpprocedure hun valse identiteit, nationaliteit en afkomst hebben volgehouden.

Ten slotte verwijst verzoekende partij naar haar integratie in België en naar het feit dat zij sedert 2001 in België school loopt. Verwerende partij motiveert in de bestreden beslissing dat de aangehaalde elementen van integratie reëel zijn maar dat zij enkel konden ontstaan doordat een op leugens gebaseerde asielaanvraag werd ingediend bij de Belgische autoriteiten waardoor deze integratie geen aanvaardbaar motief is voor regularisatie. Verzoekende partij ontkent niet dat valse verklaringen zijn afgelegd in verband met de identiteit, nationaliteit en afkomst. In casu is dan ook het beginsel "fraus omnia corrumpit" van toepassing.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekende partij met haar betoog een schending van de door haar aangehaalde wetsbepalingen en beginselen geenszins aannemelijk maakt. Bovendien wordt opgemerkt dat het feit dat verzoekende partij het niet eens is met de gevolgtrekkingen van de gemachtigde van de minister niet volstaat om de motieven te weerleggen. De gemachtigde van de minister is in casu alle pertinente gegevens nagegaan die hij noodzakelijk acht om zijn beslissing te kunnen nemen. De door verzoekende partij aangevoerde grieven maken geenszins aannemelijk dat de gemachtigde van de minister niet in alle redelijkheid tot de bestreden beslissing is gekomen. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven.

Het eerste middel is ongegrond.

2.5. In het tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM). Verzoekende partij verwijst naar haar langdurig verblijf in België, naar de integratie en het schoollopen sinds 2001 in België, dat de intrekking een aantasting is van haar recht op een menswaardig bestaan en haar recht op bescherming van het gezins- en privé-leven en dat haar ouders zelf, spontaan en te goeder trouw hun Armeense paspoorten en hun geboorteakten hebben neergelegd.

Ter adstruering van het tweede middel zet verzoekende partij het volgende uiteen:

"Tweede middel : Schending van het artikel 8 van het Europees Verdrag tot de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 maart 1950).

Daarnaast dient te worden vastgesteld dat verzoekster sinds september 2001 in België verblijft.

Dat daarnaast dient opgemerkt te worden dat verzoekster in de Belgische samenleving geïntegreerd is.

Sedert 2001 loopt verzoekster in België school.

Verzoekster volgt heden de opleiding "Bachelor in het bedrijfsmanagement" aan de Hogeschool West-Vlaanderen.

Dit zijn feiten welke de Federale overheidsdienst Binnenlandse Zaken, Dienst Vreemdelingenzaken, niet zomaar kan wegfilteren.

Dat het betekenen van de beslissing tot intrekking van de verzoeksters verleende machtiging tot vestiging gevolg van de machtiging tot verblijf voor onbepaalde duur op grond van het vroegere artikel 9 derde lid Vreemdelingenwet een aantasting vormt van het recht op een menswaardig bestaan en het recht op de bescherming van het gezins- en privé-leven.

Dat er geenszins sprake is van schending van de openbare orde nu verzoeksters ouders zelf spontaan en ter goeder trouw hun Armeense paspoorten en hun geboorteakten hebben neergelegd."

2.6. In de nota met opmerkingen stelt de verwerende partij dat de asielaanvraag van verzoekende partij en haar vader en broer nog hangende is waardoor zij een attest van immatriculatie hebben gekregen. De asielaanvraag van de moeder van verzoekende partij is definitief verworpen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen op 6 december 2005.

2.7. In de repliekmemoirie stelt verzoekende partij het volgende:

"Er geen enkele afweging is gebeurd tussen enerzijds het leed welke bij verzoeksters moeder wordt veroorzaakt door het feit dat zij voor onbepaalde tijd het land dient te verlaten en zo van haar echtgenoot en haar twee kinderen, met wie zij samenwoont, wordt gescheiden, en het door verweerder nagestreefde legitieme doel (belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen).

Verweerder verwijst enkel naar het feit dat verzoeksters moeder op vrijwillige basis gedurende vijfjaar zou gescheiden geleefd hebben van haar gezin.

Verzoekster stelt zich hierbij de vraag waar verweerder het vandaan haalt om zomaar zonder enige gegronde argumenten te beweren dat deze scheiding van haar echtgenoot en kinderen op vrijwillige basis zou zijn gebeurd ?"

2.8. Vooreerst wordt opgemerkt dat verzoekende partij, haar vader en haar broer in het bezit zijn van een immatriculatieattest aangezien hun asielprocedure nog hangende is. Bijgevolg dienen verzoekende partij noch haar vader noch haar broer het land te verlaten. Verzoekende partij is in de mogelijkheid verder school te lopen in België. In de mate dat verzoekende partij verwijst naar het bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven aan haar moeder dient opgemerkt te worden dat in artikel 8 van het EVRM geen recht op gezinshereniging kan worden gelezen. Voor een eventuele gezinshereniging naar Belgisch recht bestaat een ander juridisch instrumentarium (RvS 13 december 2005, nr. 152.639).

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekende partij met haar betoog een schending van artikel 8 van het EVRM geenszins aannemelijk maakt.

Het tweede middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN :

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientwintig februari tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPS,

kamervoorzitter,

dhr. M. DENYS

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

Ch. BAMPS.